

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel:0254 211574/ fax:0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073
prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001

- SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE -

SENTINȚA CIVILĂ NR: 1878/LM/2014

DOSAR NR: 8112/97/2013

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 27 AUGUST 2014

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: - Buligan Mihaela Liliana	- Judecător
- Frunză Eugen	- Asistent judiciar
- Sântămărian Gabrela	- Asistent judiciar
- Resedia Diana	- Grefier

Pe rol fiind judecarea *litigiului de muncă* formulat de către **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Simina Simona**, în contradictoriu cu pârâtul **Liceul de Arte "Sigismund Toduță" Deva**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă Radu Cristiana – consilier juridic, pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și a membrului de sindicat, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Instanța pune în discuție excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată din oficiu.

Reprezentantul reclamantului – consilier juridic Radu Cristiana depune delegație la dosar și arată că lasă la aprecierea instanței soluția cu privire la excepția invocată din oficiu de instanță, raportat la adevărul depusă la dosar (f. 7) privind data plății salariilor în unitatea de învățământ pârâtă.

Asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune, în ceea ce privește diferențele salariale neacordate reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, aferente perioadei 01.09.2010 – 31.10.2010, instanța o va admite ca fiind întemeiată în baza dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c Codul Muncii, având în vedere că au trecut mai mult de trei ani de la data la care puteau fi pretinse drepturile și până la data formulării acțiunii.

Reprezentantul reclamantului – consilier juridic Radu Cristiana arată că nu mai are alte cereri de formulat și solicită cuvântul pe fond.

Văzând că nu mai sunt alte cereri de soluționat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantului – consilier juridic Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris, fără cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 06.12.2013, sub nr. 8112/97/2013, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Simina Simona**, a chemat în judecată pe pârâțul **Liceul de Arte „Sigismund Toduță”**, solicitând instanței obligarea pârâtului la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 și a Legii-cadru nr. 330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pe perioada 1 septembrie – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a arătat, în esență, că drepturile salariale ale membrilor de sindicat (personal didactic) câștigate în instanță până la data de 31.12.2009, în temeiul Legii nr. 221/2008, nu au fost acordate începând cu data de 01.01.2010, la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, în mod nelegal, că Legea-cadru nr. 330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate (art. 3 lit. c) prin hotărâri judecătorești sau recunoscute și stabilite prin acte normative, că salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009 (art. 30 alin. 5 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 5 alin. 1 din OUG nr. 1/2010) și că nu a beneficiat nici de sumele compensatorii prevăzute expres la art. 6 alin. (1) din OUG nr. 1/2010. A mai arătat că prin O.G. nr. 15/2008 privind creșterile salariale care se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată prin Legea nr. 221/2008 (declarată constituțională în cadrul controlului anterior de constituționalitate), s-a prevăzut că începând cu data de 01.10.2008 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic să fie de 400.00 lei, că prin decizia nr. 3/04.04.2011 a Înalte Curți de Casație și Justiție s-a stabilit că OG nr. 15/2008 constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, începând cu data de 01.10.2008 și până la data de 31.12.2009 și că în considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 877/2011 s-a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 01.01.2010 se va face pe coeficientul de salarizare avut în plată la data de 31.12.2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008 și nu cu OUG nr. 41/2009.

De asemenea, reclamantul a susținut că potrivit jurisprudenței CEDO întemeiată pe art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului personalul didactic din învățământ are o speranță legitimă că în anul 2010 și 2011 drepturile salariale se vor acorda, de asemenea, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 221/2008 și în temeiul hotărârilor judecătorești favorabile membrilor de sindicat, că în anul 2010 drepturile salariale trebuie să aibă cel puțin nivelul sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentințelor judecătorești.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 112 Cod proc.civ., art. 268 alin. (1) lit. c) Codul muncii, art. 28 și art. 208-211 din Legea nr. 62/2011, art. 3 lit. c), art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 5 și 6 din OUG nr. 1/2010, Legea nr. 221/2008, art. 1 alin. (5) și art. 20 alin. (1) din Constituția României.

Acțiunea este **scutită de la plata taxelor de timbru**, conform art. 270 raportat la art. 266 Codul Muncii republicat.

Pârâțul **nu a depus întâmpinare**.

Reclamantul a depus, în copie, împuternicire, adeverințe nr. 5850/04.12.2013 și nr. 5857/04.12.2013 emise de Liceul de Arte „Sigismund Toduță”.

La termenul de judecată din data de 27.08.2014 instanța a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește diferențele de drepturi salariale aferente perioadei 01.09.2010 – 31.10.2010, invocată de instanță din oficiu, a respins acțiunea formulată de către reclamant în ceea ce privește aceste drepturi pentru prescripția dreptului material la acțiune, în temeiul dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Adeverința atașată la dosar atestă faptul că reclamantul a fost angajat al unității de învățământ pârâte în perioada menționată în cerere (01.09.2010 – 31.12.2010), pe funcția didactică de profesor.

Prin O.G. nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta

urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare. Prin decizia nr. 1093 din 15.10.2008 Curtea Constituțională a constatat că legea de aprobare a OG nr. 15/2008 este constituțională.

Prin O.U.G. nr. 136/2008, dispozițiile Legii nr. 221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale începând cu luna aprilie 2009. Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor O.U.G. nr. 136/2008 de către Avocatul Poporului, prin decizia nr. 1221/12.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul a emis o nouă ordonanță de urgență, respectiv O.U.G. nr. 151/2008, prin care s-au redus majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr. 221/2008. Curtea Constituțională, prin decizia nr. 842/02.06.2009, a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. I pct. 2 și 3 din această ordonanță de urgență, iar prin Legea nr. 25/2013 a fost respinsă de către Parlament.

La data de 29.01.2009, Guvernul României, prin O.U.G. nr. 1/2009, a modificat dispozițiile O.G. nr. 15/2008 și ale Legii nr. 221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv O.U.G. nr. 31/2009 și O.U.G. nr. 41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale O.U.G. nr. 1/2009. Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din OUG nr. 1/2009, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 989/30.06.2009, a constatat neconstituționalitatea acestora, iar în ceea ce privește OUG nr. 41/2009 Curtea Constituțională a reținut că este oricum afectată de vicii de neconstituționalitate, conform deciziei nr. 124/09.02.2010, fiind lipsită de efecte.

În consecință, singurele prevederi legale ce produc efecte în cauză sunt cele ale OG nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

Ca urmare a constatării, prin decizii succesive pronunțate de Curtea Constituțională, a neconstituționalității modificărilor aduse OG nr. 15/2008, așa cum aceasta a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că dispozițiile OG nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009. În considerentele acestei decizii s-a reținut că, prin Decizia nr. 62/2007, Curtea Constituțională a înlăturat orice dubii cu privire la efectele declarării neconstituționalității unei dispoziții de abrogare, stabilind că, în cazul constatării neconstituționalității lor, acestea își încetează efectele juridice în condițiile prevăzute de art. 147 alin. (1) din Constituție, iar prevederile legale care au format obiectul abrogării continuă să producă efecte juridice.

Instanța mai reține că la data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare noua lege-cadru a salarizării unitare, Legea-cadru nr. 330/2009, care prevede la art. 1 alin. (2) că începând cu data intrării sale în vigoare drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege. De asemenea, potrivit art. 30 alin. (5) din același act normativ, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal, iar potrivit art. 6 pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

Analiza textului de lege evocat denotă caracterul acestuia de normă de protecție, intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar fiind evidentă.

În vederea stabilirii unor criterii de determinare a sintagmei "salariu avut", prin art. 5 alin. (6) din OUG nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar s-a prevăzut că „reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile OUG nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai-decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009.”

Față de conținutul normei citate rezultă că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 urma a se realiza luând în calcul salariul de bază la care ar fi fost îndreptățit acesta la data de 31 decembrie 2009, ceea ce reprezintă dreptul recunoscut și ocrotit de lege.

În acest context se reține că noul salariu de bază pentru anul 2010 trebuie calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2009 și care trebuia plătit personalului didactic din învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000.

Se impune a fi subliniat și faptul că drepturile salariale fac parte din conținutul complex al dreptului la muncă, iar aceste drepturi intră în sfera dreptului de proprietate reglementat de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De exemplu, în Cauza De Santa contra Italiei (Hotărârea din 2 septembrie 1997), în contextul aplicabilității art. 6 paragraful 1 din Convenție, Curtea a reținut că plata salariului este un drept "pur patrimonial", iar în Cauza Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei (Cererea nr. 63.235/00, Hotărârea din 19 aprilie 2007, paragraful 94), aceasta subliniază că în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu o anumită valoare și nu este suficient ca un reclamant să se bazeze pe existența unei "conestații reale" sau a unei "plângeri credibile", dar o creanță poate fi considerată drept o "valoare patrimonială", în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, atunci când are o bază suficientă în dreptul intern, de exemplu, atunci când este confirmată de o jurisprudență bine stabilită a instanțelor (Kopecky împotriva Slovaciei, Hotărârea din 28 septembrie 2004).

În acest context, instanța reține și cele dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe calea recursului în interesul legii, prin decizia nr. 11/2012, în care a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din OUG nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile OG nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

Se vor avea în vedere și dispozițiile art. 330⁷ alin. (4) Cod proc.civ. potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Înalta Curte de Casație și Justiție, în recursul în interesul legii, este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prevederile Legii nr. 221/2008, văzând și dispozițiile **art. 6 alin. (1) din OUG nr. 1/2010** potrivit cărora „*în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 (...) sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții*”, instanța constată că acțiunea în conflict de drepturi este întemeiată numai în parte, respectiv în partea pentru care dreptul material la acțiune nu s-a prescris.

Pe cale de consecință, se va obliga pârâțul la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.11.2010 și până la data de 31.12.2010 și se va respinge în rest acțiunea. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în temeiul art. 161 alin. (4) Codul muncii (forma în vigoare la data de referință a cauzei), se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data efectivă a plății.

Văzând că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește diferențele de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, aferente perioadei 01.09.2010 – 31.10.2010, invocată de instanță din oficiu.

Respinge acțiunea formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și

pentru membrul de sindicat, reclamantul **Simina Simona**, în contradictoriu cu pârâtul Liceul de Arte „**Sigismund Toduță**”, cu sediul în Deva, str. Ciprian Porumbescu nr. 1, județul Hunedoara, în ceea ce privește diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, aferente perioadei 01.09.2010 - 31.10.2010, pentru prescripția dreptului material la acțiune.

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Simina Simona**, în contradictoriu cu pârâtul Liceul de Arte „**Sigismund Toduță**”, cu sediul în Deva, str. Ciprian Porumbescu nr. 1, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.11.2010 și până la data de 31.12.2010, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 27.08.2014.

Președinte
Buligan Mihaela Liliana

Asistent judiciar
Frunză Eugen

Asistent judiciar
Sântămărian Gabriela

Grefier
Resedia Diana

4 ex.
Jud. BML/Gref. RD/01.10.2014

